

Viri in literatura:

Dimniki in dimnikarska služba. Ptujski tednik, letnik 40, št. 34 (nov. 1987).
 Lastninsko prestrukturiranje. Aluminij, letnik 29, št. 6 (jul. 1992).
 Mejne koncentracije. Uradni list Republike Slovenije, št. 73 (25. 11. 1994).
 Nikoli več črnega dima in saj. Ptujski tednik, letnik 48, št. 46 (nov. 1995).
 Padel je velikan. Ptuj: Videoprodukcija Tinček Ivanuša, 1996.
 Po pol stoletja je dimnik odslužil. Ptujski tednik, letnik 41, št. 8 (feb. 1988).
 Po zeleni stezi 7-8. Ljubljana: DZS, 1997.
 Postalni smo državni. Aluminij, letnik 29, št. 7 (nov. 1992).
 Primarno gospodarstvo in varstvo okolja. Maribor: ARAM, 1993.
 Raziskovanje onesnaženega zraka v Sloveniji. Ljubljana: Prirodoslovno društvo Slovenije, 1978.
 Vida Rojc: Nenavadna zgodovina Kidričevega. 1-14 nadaljevanje. Ptujski

tednik, letnik 33, št. 37 - 50 (18. sept. 1980 - 18. Dec. 1980).
 Rušenje dimnika. Gradivo za novinarje. Kidričevo, 1996 (brošura).
 Skrb za okolje - naša naloga. Aluminij, letnik 27, št. 10 (dec. 1990).
 Slovenski posvet dimnikarjev o ekologiji, varčevanju z energijo in požarni preventivi. Ptujski tednik, letnik 41, št. 8 (feb. 1988).
 Spodnje Podravje s Prlekijo. Ljubljana: Zveza geografskih društev Slovenije, 1996.
 Statistični letopis. Ljubljana: Statistični urad Republike Slovenije, 1997.
 40 let proizvodnje. Aluminij, letnik 30, št. 9 (nov. 1994).
 Talum, Kidričevo. Aluminij, letnik 30, št. 4 (jun. 1993).
 Tudi na področju zagotavljanja kakovosti smo postali mednarodno primerljivi. Aluminij, letnik 32, št. 2 (jul. 1996).
 Varstvo okolja: miselnost, stanje in trendi. Aluminij, letnik 30, št. 10 (dec. 1994).

Aleš Gačnik**Ocena naloge**

Pohvalno je, da so se mlade raziskovalke lotile proučevanja zelo zanimive teme, ki so jo obdelale zelo domiselno in celovito, pri tem pa uporabile različne metode, tako tiste, ki jih poznamo na področju družboslovja in humanistike kot tudi tiste iz naravoslovja. Ob dejstvu, da je bil fenomen dimnika v Kidričevem do sedaj še neraziskan, da so viri razpršeni ipd., je še toliko bolj razveseljivo, da je struktura naloge zelo dodelana, pregledna in zato je tudi zgodba o dimniku dovolj jasna in prepričljiva. Očitno se lahko ljudje zelo navežemo tudi na dimnike, seveda ne na

vsakega in to iz različnih razlogov, na katere pa nas mlade raziskovalke tudi opozorijo. Pohvalno je, da so pri tem vzpostavile »objektiven« in kar se da nepristranski odnos, kar je zagotovo vrlina dobrih in redkih mladih raziskovalcev. Zanimive so tudi nekatere sugestije, ki so jih ob zaključku naloge podale mlade raziskovalke in s tem nakazale, da zgodba o dimniku še zdaleč ni končana. Naloga je odlična in naj služi kot vzor prihajajočim generacijam mladih raziskovalk in raziskovalcev osnovnošolcev.

Vladimir Šlibar**MLADINSKE RAZISKOVALNE NALOGE IN MUZEJ**

Z mladinskimi in pionirskimi raziskovalnimi tabori in nalogami smo se v muzejih prvič srečali že pred več kot desetletjem.

Raziskovalni tabori v celjski regiji, v katerih smo sodelovali ali pa smo bili njihovi nosilci, so dali dobre rezultate in prinesli zadovoljive topografske pregledne področij. Na podlagi tega so nastali različni strokovni članki. Z mnogimi na ta način zbranimi predmeti pa smo obogatili naše muzejske zbirke.

Popolnoma drugače pa je bilo z raziskovalnimi nalogami. Teme posameznih družboslovnih področij, med njimi tudi etnoloških, so določali mentorji na šolah samostojno, tako da največkrat zanje nismo niti vedeli, dokler nismo dobili izdelanih nalog, kot recenzenti, na svoje mize.

V sestavku ne želim govoriti o kvaliteti posameznih nalog, ampak o smiselnosti sodelovanja pri določanju raziskovalnih tem v bodoče. To sodelovanje bi lahko glede na usmeritve, potrebe in izkušnje muzeja bistveno prispevalo k aktualnosti izbrane teme ter njeni umestitvi v širše raziskovalne projekte.

Seveda pa bi tako zastavljeno delo zahtevalo mnogo skupnih aktivnosti, predvsem dogovarjanja med mentorji posameznih skupin na šolah, učenci in dijaki, ki temo obdelujejo ter strokovnimi delavci v muzeju ali

v drugih ustreznih ustanovah. Pri tem pa moramo upoštevati, da morajo biti izbrane teme zanimive za vse sodelujoče, predvsem pa morajo biti prilagojene zmožnostim, to je starosti, znanju, razgledanosti... raziskovalcev v skupini, tako da najdejo mladi raziskovalci v delu tudi svoj interes. Ob upoštevanju vseh navedenih kriterijev se lahko zagotovo nadejamo kvalitetnih rezultatov.

Še enkrat želim poudariti pomen sodelovanja med strokovnimi ustanovami in šolo. Tudi strokovnjaki v muzejih bi se morali še kako zavedati, da mora znanje, ki ga imamo služiti tudi širši javnosti. Ne le profesorji mentorji na šolah, tudi mi se moramo vprašati, koliko smo pripravljeni pomagati mladim raziskovalcem, jim odpreti svoje zaprte kartoteke in podatkovne baze ter jih s svojimi nasveti pravilno usmerjati in s tem izboljšati rezultate njihovega dela. Pogosto bi lahko s tem skrajšali čas obdelave posamezne teme ali pa raziskavo preusmerili iz nepotrebnih stranpoti, zaradi česar žal raziskovalne naloge marsikdaj ne dosežejo svojega osnovnega namena.

Namen tega pisanja pa je, da bi bili muzeji in ostale strokovne ustanove pripravljeni bolj aktivno sodelovati pri izbiri raziskovalne teme, kakor tudi pri njeni obdelavi. Le na ta način bomo pridobili vsi.